

ČESKÁ REPUBLIKA

USNESENÍ

Ústavního soudu

Ústavní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Dity Řepkové (soudkyně zpravodajky), a soudců Tomáše Langáška a Jana Wintra o ústavní stížnosti stěžovatele [REDACTED] bytem [REDACTED] právně zastoupeného JUDr. Jiřím Pokorným, Ph.D., advokátem, sídlem Blanická 1008/28, Praha 2, proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 10. února 2026 č. j. 14 To 6/2026-165 a usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. prosince 2025 č. j. 11 Nt 52/2025-131, za účasti **Vrchního soudu v Praze a Krajského soudu v Hradci Králové** jako účastníků řízení a Vrchního státního zastupitelství v Praze a Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové jako vedlejších účastníků řízení, o návrhu na odklad vykonatelnosti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 10. února 2026 č. j. 14 To 6/2026-165, a usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. prosince 2025 č. j. 11 Nt 52/2025-131, takto:

Vykonatelnost usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 10. února 2026 č. j. 14 To 6/2026-165, a usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. prosince 2025 č. j. 11 Nt 52/2025-131 se odkládá do právní moci rozhodnutí Ústavního soudu o ústavní stížnosti.

Odůvodnění:

1. V podané ústavní stížnosti stěžovatel namítá porušení práva na respektování soukromého a rodinného života podle čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“), a dále nedostatečné posouzení rizika porušení práva stěžovatele na život dle čl. 2 Úmluvy a zákazu nelidského a ponižujícího zacházení dle čl. 3 Úmluvy.
2. Krajský soud v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) rozhodl napadeným usnesením, že je přípustné vydání stěžovatele k trestnímu stíhání na Ukrajinu. Stěžovatel se měl dle napadeného usnesení krajského soudu a tam citovaného zatykače, stručně řečeno, dopustit několika skutků spočívajících v tom, že nakládal s padělky cizí měny tak, že je na více místech vyměnil či se snažil vyměnit za národní měnu Ukrajiny. Krajský soud uvedl, že jednání popsanému v zatykači by bylo možné v České republice přiřadit skutkovou podstatu trestného činu padělání a pozměnění peněz dle § 233 odst. 1 trestního zákoníku. Stížnost proti napadenému usnesení krajského soudu Vrchní soud v Praze napadeným usnesením zamítl.

3. Stěžovatel spojil ústavní stížnost proti těmto rozhodnutím s návrhem na odklad jejich vykonatelnosti. Tvrdí, že krajský soud nepřihlédl k tomu, že je stěžovatel živatelem rodiny a obecně náležitě nezohlednil přiměřenost zásahu do soukromého a rodinného života stěžovatele. Dále namítá, že obecné soudy nedostatečně přezkoumaly bezpečnostní situaci na Ukrajině, kam má být stěžovatel vydán. Odkazuje přitom také na právo Evropské unie a směrnici, dle které musí stát označený jako bezpečný splňovat kritéria bezpečností obecně a soustavně na celém svém území, nikoli pouze v jeho části. Stěžovatel také upozorňuje na to, že na Ukrajině byl přijat zákon, který zavedl institut podmíněného propuštění odsouzených za účelem výkonu vojenské služby. Diplomatické záruky poskytnuté ze strany Ukrajiny mají dle stěžovatele omezenou vypovídací hodnotu.

4. Podle § 79 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, může Ústavní soud na návrh stěžovatele odložit vykonatelnost napadeného rozhodnutí, jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem a jestliže by výkon tohoto rozhodnutí znamenal pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká při odložení vykonatelnosti může vzniknout jiným osobám.

5. Ústavní soud shledal, že v této věci jsou splněny podmínky pro odklad vykonatelnosti napadených usnesení. Na základě ústavní stížnosti i obsahu napadených rozhodnutí lze dovodit, že vydání stěžovatele na Ukrajinu by představovalo významný zásah do jeho základních práv, a to zejména s ohledem na jeho rodinnou situaci a bezpečnostní situaci na Ukrajině související se stále probíhajícím ozbrojeným konfliktem vyvolaným agresí ze strany Ruské federace.

6. Ústavní soud zohlednil, že rozhodnutí trestních soudů o přípustnosti vydání není posledním krokem v extradičním řízení, neboť vydání stěžovatele musí ještě povolit ministr spravedlnosti (§ 97 zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních), jak připomněl také krajský soud v napadeném usnesení. Tato okolnost však nebrání odkladu vykonatelnosti soudních rozhodnutí o přípustnosti vydání. Rozhodování ministra spravedlnosti má odlišný základ než rozhodování soudů a výsledkem obou může být zásah do základních práv osoby, jež má být vydána, respektive jejich porušení (viz především stanovisko pléna ze dne 13. srpna 2013 sp. zn. Pl. ÚS-st. 37/13).

7. Nic zároveň nesvědčí o tom, že by odložení vykonatelnosti napadených rozhodnutí vedlo ke vzniku újmy na straně třetích osob. Je zde sice veřejný zájem na dodržování mezinárodního závazku vyplývajícího České republice z Evropské úmluvy o vydávání a obecněji na objasňování a případném potrestání trestné činnosti, v tomto případě však tento veřejný zájem nepřeváží nad (alespoň prozatímní) ochranou práv stěžovatele. Stěžovateli totiž hrozí újma výrazná, neboť při případném úspěchu jeho ústavní stížnosti a vydání kasačního nálezu Ústavním soudem by již byl stěžovatel vydán na Ukrajinu a jeho případné navrácení zpět do České republiky by bylo krajně nejisté. Případný kasační nálezn Ústavního soudu by tak již na postavení stěžovatele s největší pravděpodobností neměl faktický dopad.

8. Z těchto důvodů Ústavní soud odložil vykonatelnost napadených rozhodnutí, a to do vykonatelnosti rozhodnutí Ústavního soudu o ústavní stížnosti. Zároveň upozorňuje, že toto rozhodnutí je rozhodnutím předběžné povahy a nikterak nepředjímá výsledek rozhodování o ústavní stížnosti.

Poučení: Proti usnesení Ústavního soudu není odvolání přípustné.

V Brně dne 7. dubna 2026

Za správnost vyhotovení: [redacted]

Dita Řepková v. r.
předsdkyně senátu